 W Chrystusie

> W końcu, bracia, co prawdziwe, co uczciwe, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co chwalebne, jeśli jest jakaś cnota i jakaś chwała – o tym myślcie.
>
> *— Filipian 4:8*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: prawda, chwala, sprawiedliwosc, myslec

Interpretacja:
Fragment *Filipian 4:8* rozpoczyna się wezwaniem do skupienia uwagi na tym, co korzystne i budujące dla naszych umysłów oraz serc. Oznacza to konieczność unikania negatywnych myśli i postaw, które mogą wpływać na nasz nastrój i dobrostan emocjonalny.

Prawda jako fundament

Prawda jest niezbędna do prowadzenia zdrowego i zrównoważonego życia. Musimy dążyć do jasnego zrozumienia prawdy we wszystkich sferach naszego życia, w tym w relacjach z Bogiem, z innymi ludźmi oraz z samymi sobą. Powinniśmy być szczerzy we wszystkim, co robimy, i zawsze mówić prawdę.

Znaczenie uczciwości

Uczciwość to kluczowa cnota w życiu chrześcijanina. Musimy być uczciwi w słowach i czynach oraz zawsze mówić prawdę w każdej sytuacji, niezależnie od tego, jak jest ona trudna. Wymagana jest od nas uczciwość we wszelkich działaniach oraz prawość w relacjach z innymi ludźmi.

Dążenie do sprawiedliwości

Sprawiedliwość stanowi fundament życia chrześcijańskiego. Musimy zabiegać o nią we wszystkich dziedzinach życia: w relacjach z bliźnimi, w pracy i w społeczeństwie. Należy walczyć o sprawiedliwość i równość społeczną oraz działać na rzecz wyeliminowania wszelkich przejawów niesprawiedliwości.

Czystość jako element życia duchowego

Czystość jest cnotą niezbędną dla silnego i zdrowego życia chrześcijańskiego. Musimy zachowywać czystość myśli, emocji i czynów. Powinniśmy dążyć do tego, by nasze ciała, umysły i duchy pozostawały możliwie najczystsze, oraz unikać wszystkiego, co mogłoby skalać nasze umysły i serca.

Znaczenie życzliwości

Życzliwość to istotna cnota w życiu chrześcijanina. Powinniśmy odnosić się do innych z życzliwością, współczuciem i empatią. Musimy być zawsze gotowi nieść pomoc i szukać sposobów, by ułatwiać życie innym ludziom.

Dobre imię jako świadectwo

„Wszystko, co zasługuje na uznanie” – odnosi się to do spraw godnych pochwały i budujących dobre imię. Powinniśmy starać się wzbogacać nasze życie o czyny pełne hojności i troski, aby nasze imię stanowiło pozytywne świadectwo o naszym życiu i wierze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Staraj się, abyś stanął przed Bogiem jako wypróbowany pracownik, który nie ma się czego wstydzić i który dobrze rozkłada słowo prawdy.

> *— II Tymoteusza 2:15*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: prawda, uczciwość, praca

Interpretacja:
Pierwszym krokiem wskazanym w tym wersecie jest dążenie do tego, by stawić się przed Bogiem jako osoba godna. Co to oznacza? Przede wszystkim należy pamiętać, że Bóg nie chce, aby ludzie pozostawali na poziomie powierzchowności; oczekuje raczej, że każdy z Jego naśladowców dołoży wszelkich starań, by stanąć przed Nim w jak najlepszym przygotowaniu.

Kwestię stawiania się przed Bogiem jako osoba godna można rozumieć na różne sposoby, w zależności od interpretacji tekstu. Można jednak stwierdzić, że chodzi o to, by każdy z nas – zarówno jako jednostka, jak i członek wspólnoty chrześcijańskiej – ukazywał swoje najlepsze oblicze, wykonując codzienne zadania w sposób jak najbardziej doskonały.

Drugi krok zawarty w tym wersecie uczy nas, jak ważne jest działanie wolne od wstydu. Oznacza to, że stając przed Bogiem jako osoby godne, musimy czynić to z pewnością siebie i niezachwianą postawą, mając świadomość, że postępujemy słusznie. Istotne jest, aby nasze czyny nie były powodem do wstydu i pozostawały w zgodzie z chrześcijańskimi wartościami oraz zasadami.

Ostatni krok wskazany w tym wersecie dotyczy znaczenia właściwego posługiwania się słowem prawdy. Co to oznacza w praktyce? Przede wszystkim to, że musimy autentycznie rozumieć *Słowo Boże*, zamiast naginać jego znaczenie czy treść do własnych interesów lub potrzeb.

Musimy wnikliwie analizować i zgłębiać nauki biblijne, aby właściwie zrozumieć, czego Bóg od nas oczekuje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie ma dla mnie większej radości od tej, gdy słyszę, że moje dzieci postępują w prawdzie.
>
> *— III Jana 1:4*

Książka: Nowy Testament / III Jana
Tematy: prawda, dzieci, radość

Interpretacja:
W swoim trzecim liście *apostoł Jan* wyraża ogromną radość na wieść o tym, że jego *„dzieci”* (prawdopodobnie osoby, które doprowadził do Ewangelii) postępują w prawdzie. Werset ten skłania do głębokiej refleksji nad związkiem między prawdą a szczęściem w życiu wierzącego.

W ponowoczesnej kulturze, w której żyjemy, prawda często postrzegana jest jako subiektywna i względna. Prawda biblijna jednak wykracza poza subiektywizm i relatywizm. Zdefiniowana przez samo Słowo Boże, prawda biblijna stanowi obiektywną rzeczywistość, którą Bóg nam objawia – na temat samego siebie, nas samych oraz świata, w którym żyjemy.

Biblia zawiera prawdy uniwersalne, takie jak Boża miłość do ludzkości, konieczność przebaczenia i zbawienia oraz obietnica życia wiecznego. Gdy ludzie uznają te prawdy i przyjmują je, doświadczają głębokiej, trwałej radości, która pozostaje niezmienna bez względu na życiowe sytuacje czy okoliczności.

Radość płynąca z prawdy różni się od przelotnej przyjemności czy szczęścia uzależnionego od zewnętrznych okoliczności. Radość ta wypływa z pewności, że żyjemy zgodnie z Bożą wolą i w społeczności z Nim. Podążając za prawdą objawioną przez Boga, zostajemy uwolnieni od poczucia winy i lęku, odnajdując w życiu zarówno pokój, jak i cel.

Nie ma nic bardziej dobroczynnego niż poznanie Boga i zrozumienie Jego planu dla każdego z nas. Gdy kierujemy się prawdą Jego Słowa, nie tylko otwieramy się na wolność od grzechu i zbawienie wieczne, ale także doświadczamy Jego miłości i wdzięczności w naszych sercach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A przede wszystkim, moi bracia, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani nie składajcie żadnej innej przysięgi. Lecz niech wasze „tak” będzie „tak”, a „nie” niech będzie „nie”, abyście nie byli sądzeni.
>
> *— Jakuba 5:12*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: prawda, uczciwość, sadzic, kara, głoszenie

Interpretacja:
Werset *Jakuba 5:12* wzywa nas do zachowania uczciwości i spójności w słowach oraz czynach w każdej sytuacji. *Jakub* zachęca w nim, byśmy nie składali przysiąg – czyli nie podejmowali obietnic ani zobowiązań, których nie jesteśmy w stanie dotrzymać. Zamiast tego wzywa nas do mówienia prawdy i jasnego wyrażania się, aby uniknąć potępienia.

Znaczenie uczciwości i spójności w naszych słowach

Istnieje wiele powodów, dla których powinniśmy być uczciwi i spójni w tym, co mówimy. Po pierwsze, jako chrześcijanie jesteśmy powołani do naśladowania *Jezusa*, który zawsze mówił prawdę i dotrzymywał swoich obietnic. Co więcej, jeśli chcemy uchodzić za osoby rzetelne i godne zaufania w oczach innych, kluczowe jest, aby nasze słowa szły w parze z

czynami.

Ponadto uczciwość i spójność w wypowiedziach pomagają nam być bardziej autentycznymi i przejrzystymi. Gdy otwarcie wyrażamy swoje myśli i postępujemy zgodnie z wyznawanymi wartościami, pozostajemy wierni samym sobie i własnym przekonaniom. Pozwala to budować głębsze, bardziej wartościowe relacje z innymi oraz sprzyja poczuciu spokoju i bezpieczeństwa w codziennym życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz ja mówię wam prawdę: Pożyteczniej jest dla was, abym odszedł. Jeśli bowiem nie odejdę, Pocieszyciel do was nie przyjdzie, a jeśli odejdę, poślę go do was.
>
> *— Jana 16:7*

Książka: Nowy Testament / Jana
Tematy: prawda, Pocieszyciel, pięćdziesiątnica, otrzymywanie, Duch

Interpretacja:
Czytając werset z *Jana 16:7*, można odnieść wrażenie, że słowa *Jezusa* o tym, iż Jego odejście wyjdzie nam na dobre, są dziwne – a nawet niepokojące.

Przyjście Pocieszyciela

Jednak, podobnie jak w przypadku wielu innych fragmentów biblijnych, kluczem do zrozumienia tego przesłania jest kontekst. *„Odejście”*, o którym mówi Jezus, to Jego wniebowstąpienie po śmierci. Wydarzenie to toruje drogę dla przyjścia Pocieszyciela – Ducha Świętego – który miał zostać posłany do Jego wyznawców w miejsce samego Jezusa.

Dzieło Ducha Świętego

Duch Święty jest uznawany za jedną z trzech *Osób Trójcy Świętej*, obok Boga Ojca i Boga Syna. Po odejściu Jezusa Duch Święty staje się Jego przedstawicielem i Pocieszycielem na ziemi, prowadząc wierzących ku prawdzie i pomagając im prowadzić życie zgodne z wolą Bożą.

Znaczenie śmierci i zmartwychwstania Jezusa

Odejście Jezusa do nieba ostatecznie służyło chwale i dobru Jego wyznawców; poprzez swoją śmierć i zmartwychwstanie zapewnił On odkupienie grzechów ludzkości oraz obietnicę życia wiecznego w swoim Królestwie Niebieskim.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jeśli powiesz w swym sercu: Jak rozpoznamy to słowo, którego PAN nie wypowiedział? Gdy prorok będzie coś mówił w imieniu PANA, a to się nie spełni ani nie nastąpi, to jest to słowo, którego PAN nie wypowiedział, lecz prorok mówił to z zuchwalstwa. Nie bój się go.
>
> *— Powtórzonego 18:21-22*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: prawda, proroctwo, głoszenie

Interpretacja:
Fragmenty te pojawiają się w kontekście Księgi Powtórzonego Prawa – zbioru mów wygłoszonych przez *Mojżesza* przed wejściem do Ziemi Obiecanej. W tej części Pisma

Świętego Mojżesz omawia znaczenie rozróżniania między prawdziwym prorokiem, namaszczonym przez Boga, a prorokiem fałszywym. Mojżesz ostrzega, że choć niektórzy prorocy mogą przemawiać w imieniu innych bóstw, prawdziwy prorok Boży musi głosić jedynie to, co Bóg mu objawił.

Znaczenie rozpoznania prawdziwego proroka

Kluczowe jest rozpoznanie prawdziwego proroka Bożego, ponieważ Biblia naucza o istnieniu fałszywych proroków, którzy starają się zwieść wiernych i sprowadzić ich na manowce. Co więcej, w *Mateusza 7:15–16 Jezus* ostrzega: *„Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami. Po ich owocach poznacie ich”*. Dlatego tak ważne jest, abyśmy zachowywali czujność i wyostrzali nasze duchowe rozeznanie, by odróżniać przesłania pochodzące od Boga od tych, które z Niego nie płyną.

Jak rozpoznać prawdziwe Słowo Boże

Księga *Powtórzonego 18:22* stwierdza: *„Gdy prorok będzie coś mówił w imieniu PANA, a to się nie spełni ani nie nastąpi, to jest to słowo, którego PAN nie wypowiedział”*. Oznacza to, że prawdziwe *Słowo Boże* zawsze się spełnia. Należy jednak pamiętać, że realizacja pewnych wydarzeń proroczych może wymagać czasu. Ponadto istnieją specyficzne rodzaje proroctw, które nie są przeznaczone dla wszystkich, lecz odnoszą się do konkretnego czasu lub miejsca.

Dlaczego głoszenie kazań jest ważne?

Głoszenie kazań odgrywa istotną rolę w chrześcijaństwie, gdyż pozwala przekazywać Boże przesłanie szerszemu gronu osób wewnątrz wspólnoty. Kaznodzieje muszą zachowywać ostrożność w swoich wystąpieniach i dbać o to, by nie zniekształcać pierwotnego przesłania Biblii. Istnieje jednak ryzyko, że niektórzy kaznodzieje mogą wypaczać Słowo Boże, aby przyciągnąć więcej ludzi do swoich kościołów.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*
